

Генуя за 3 дні: нові маршрути редакції JetSetter.ua

Ідеальний уїкенд в столиці Лігурії.

Щойно італійська авіакомпанія [Ernest Airlines](#) відкрила прямий рейс із аеропорту «Київ» до Генуї, редакція Jetsetter.ua першим же літаком вирушила на уїкенд до колоритної столиці Лігурії. Розповідаємо, що варто зробити та спробувати у місті Паганіні, Колумба та песто, навіть якщо ви завітали лише на вихідні.

П'яца Феррарі

Дивно, але факт: Генуя поки що не дуже популярна серед українських туристів, на відміну від більш розкручених італійських напрямків. Тим цікавіше було знайомство з нею. Столиця найменшого, північного регіону Італії, Генуя розкинулася на березі Лігурійського моря. Здавна це важливий італійський порт, але також генуезьке узбережжя – значна частина курортної Рив'єри, де близько 300 сонячних днів у році й дуже тепле море – до +24 °C у серпні.

Але в Генуї можна не лише відпочивати на пляжі! Місто має багату історію та архітектуру, на знайомство з якою треба виділити щонайменше 2-3 дні – це якщо відвідати не всі, а лише кілька ключових музеїв.

Зовсім трохи історії: Генуя була заснована до нашої ери племенами лігурів й отримала назву на честь бога морів Giano. Починаючи з X століття, з невеличкого морського поселення місто перетворюється в сильну Генуезьку республіку – вона бере участь в хрестових походах, освоює заморські колонії (включаючи частину Кримського та Азовського узбережжя) та у певний час стає більш впливовішою, ніж навіть Венеція. Однак в XVIII столітті республіка втрачає свою незалежність і спочатку стає частиною Франції, а потім – Італії. В місті сьогодні дві офіційні мови – італійська та генуезький діалект лігурійської мови.

Цікавий факт: у найкращі часи Генуя чимало заробляла на поставці до Європи наложниць, зокрема українок, діти яких згодом отримували чудову освіту, відповідне виховання та статус своїх заможних батьків. Деякі історики певні, що блакитноока блондинка Сімонетта Веспуччі – кохана Сандро Ботічеллі, з якої він писав «Народження Венери», – є дочкою слов'янської наложниці, що отримала не лише високий статус, а й любов всієї Флоренції через ангельську зовнішність та добрий характер.

Порта Сопрана

Саме Генуя подарувала світові Христофора Колумба – обов'язково відвідайте дім його дядька, де славетний першовідкривач провів дитинство. Саме з Генуї Колумб вирушив відкривати Америку, про що, до речі, не знав до кінця життя. Але ніколи б він не зробив таке відкриття, якби не підтримка генуезців – подорож кредитував знаменитий банк Святого Георгія, який проіснував 400 років. Робив він це, звісно, не просто так, а заручившись підтримкою королеви та впливових представників знаті.

Дім дядька Христофора Колумба, де зростав славетний першовідкривач.

Ще один відомий житель Генуї – Ніколо Паганіні. Надзвичайно обдарований музикант користувався неабиякою популярністю серед жінок, а ось із церквою відносини генія не склалися: як і всі генуезці, Паганіні був дуже бережливий й витратив гроші на пожертви не поспішав, проте чимало витрачав на підтримку своїх талановитих учнів. «Навзаєм» церква відлучила музиканта, якого через це не могли поховати понад 30 років. Як не дивно, його іменем не назвали жодної вулиці в Генуї, а дім його матері давно знесений, проте можна прогулятися там, де він був.

Королівської палац – наймасштабніший архітектурний комплекс Генуї, який зберіг свій початковий вигляд і внутрішнє оздоблення XVII століття.

Бальна зала в Королівському палаці, створена за аналогією з французьким Версалем.

Відчутти Геную можна в лабіринтах провулків старого міста, яке було відбудоване у XVI столітті – часи найбільшого розквіту, коли місто було найбагатшим в Європі й кредитувало сусідні держави. На відсотки від позик і були створені найкрасивіші палаці знаті, внесені до списку спадщини ЮНЕСКО, обставлені меблями з усього світу й декоровані картинами найвідоміших європейських художників, які також долучалися до створення Генуї.

блшиний ринок Генуї

Барвистий ринок Генуї – все суто італійське, свіже та апетитне.

Будинки у вузьких провулках єднують мости між дахами: саме так пересувалися заможні генуезці на бали та звані вечері, щоб не дратувати своїм розкішним зовнішнім виглядом бідняків. Вбрання дам, прикрашене дорогоцінним камінням, важило до 40 кілограмів, але, борони боже, підійти до вікна ближче ніж на 10 метрів – народ був би розлючений.

В повсякденному житті навіть найзаможніші носили непримітний одяг чорного кольору, а статус можна було визначити лише за якістю та декором білого комірця. Так генуезці запобігали повстанням та смуті. Ця їх риса – скритність, – збереглася й сьогодні. «Якщо побачите найбільш бідного генуезця у найстарішій машині, знайте – перед вами точнісінько місцевий мільйонер», – запевнила нас гід.

Єзуїтська церква святих Амвросія і Андрія, до виду якої доклав руку сам Рубенс.

Полотно Рубенса “Св. Ігнатій зцілює біснуватого” в Єзуїтській церкві.

У Генуї ви знайдете роботи Рубенса, фрески XVII століття Бернардо Строцці, улюблену скрипку Паганіні, збережені у первозданному вигляді королівські опочивальні. В продовження маршруту – Палаццо Россо, Турсі, Бьянко та, безумовно, вулиця Гарібальді: тут розташовані палаци генуезької знаті з грандіозними колекціями фламандського живопису, gobelenів, меблів XV-XIX століть, шовку й оксамиту лігурійського виробництва, галереї з портретами роботи Рубенса й ван Дейка.

Королівська опочивальня

Також неодмінно треба відвідати Палаццо дей Роллі – творіння славетного архітектора Галеаццо Алессі. Гуляючи старим містом, ви помітите, як рясно фасади будівель прикрашені фресками й рельєфною скульптурою, – ось вона, квінтесенція славетного генуезького архітектурного стилю. Звичайно, ви завітаєте й на головну площу – П'яцца де Феррарі, де побачите фонтан початку XX століття, оперний театр «Карло Феліче» та «Палац дожив», найстаріша частина якого побудована в 1221 році.

П'яцца де Феррарі

Пройдете повз головний кафедральний собор Генуї Сан Лоренцо, який будувався між XII і XIV століттями. Ряди чорного й білого мармуру, що чергуються в його облицюванні, роблять цю пам'ятку такою, що легко впізнати. У соборі є свій музей-скарбниця, де зберігаються трофеї, привезені з хрестових походів та дари від приватних і офіційних осіб минулих віків. Наприклад, Свята Чаша, яка ймовірно і є тією самою чашею Христа з Тайної Вечері.

Собор Сан Лоренцо

Палаццо San Giorgio на міській набережній Генуї – один з найзнаменитіших. Художник Людовіко Полягі.

Пам'ятки органічно сусідять з ремісничими лавками, яким більше ста, а то й двісті років – таких місць в Генуї більше 30-ти. Всі вони залишилися в первозданному вигляді, бережуть старовинні рецепти, бізнес зазвичай веде та ж сім'я, що й починала його більше століття тому. Наприклад, кондитерська братів Клангутті Bar Pasticceria Klaingutti: історичне місце, де готують солодощі за швейцарськими рецептами з 1828 року.

Саме тут любив снідати Джузеппе Верді. Коли композитор їхав з Генуї, він залишив у кондитерській записку: «Ваш Фальстаф набагато краще мого». Автограф композитора й досі висить над вітриною разом із його портретом, а його улюблені булочки за тим самим рецептом й досі можна купити тут. Якщо встигнете, бо їх блискавично розкупають.

На розі площі собору Сан-Лоренцо розташований історичний магазинчик Giovanni Livara Fu Luigi, де з 1802 року продають покривала, рушники та постільну білизну з традиційними малюнками. Спочатку сюди привозили тканини з Індії, а потім вже на фабриках Генуї почали виробляти тканини з індійськими і генуезькими мотивами. Тут ми побачили навіть старовинні бухгалтерські книги XIX століття. Варти уваги й декілька кондитерських, які зберегли не лише інтер'єр, а й старовинні рецепти солодощів.

Бухгалтерські книги 1900 року, магазинчик Giovanni Livara Fu Luigi.

Чи бачили ви по-хорошому безглуздий німецький фільм [Soul Kitchen](#)? Якщо ні – подивіться, а як будете в Генуї – завітайте до однойменного, натхненного цією стрічкою ресторану в непримітному провулку на Piazza dell'Agnello, 41. Як і у фільмі, їжа тут душевна й справжня, суто італійська.

Щоб об'єднати розкіш та комфорт із цікавими враженнями, радимо оселитися в готелі [Bristol Palace](#), що розташований в історичній будівлі й всередині має чимало антикварних предметів інтер'єру.

Директор готелю Джованні Феррандо розповідав, що нерідко гості бажали купити дещо зі старовинних меблів, але марно – готель сумлінно береже кожен експонат. Вас не залишать байдужими запаморочливо-прекрасні гвинтові сходи, що зверху впираються в сяючий вітраж. Колись в цьому готелі зупинявся Альфред Хічкок й саме ці сходи надихнули його на створення геніального фільму «Запаморочення».

До того ж «Бристоль» розташований в самому серці міста – ідеальна локація для екскурсій та відвідування музеїв. Всього 15 хвилин пішки – й ви опинитеся у наймасштабнішому в Європі Домі моря – [Acquario di Genova](#).

Він посідає п'яте місце у Топ-10 найпопулярніших акваріумів та зоопарків у світі, судячи з відгуків від мандрівників на TripAdvisor.it. Також Acquario di Genova входить до 10 кращих instagramble-місць в Італії.

Морські корови

Неймовірної форми й забарвлення риби, екзотичні морські істоти, мурени й удави, грозні піран'ї та умиротворені морські корови, величезний простір для дельфінів, які явно насолоджуються, граються та, здається, посміхаються відвідувачам. А кімната з акваріумами найрізноманітніших медуз! 20 хвилин спостереження за їх плавними рухами, без сумніву, варті 10 сеансів у психолога. Остаточно: від Acquario di Genova і дорослі будуть у захваті, а діти – й поготів.

Їжа. Благаємо, забудьте про дієти! По-перше, інакше ви не зможете оцінити пасту з песто, батьківщиною якого є саме Генуя, а рецепт внесено до спадщини ЮНЕСКО, по-друге – багатокілометрові прогулянки просто не дозволять вам набрати зайву вагу. Насолоджуйтесь! Лігурією та її характерними смаками, ідеальними морепродуктами та овочами, канонічним ризото з артишоком чи трюфелем.

Побувати в Генуї й не спробувати пасту з песто – неприпустимо.

Сібас з овочами, ресторан готелю «Бристоль».

Смаки северної Італії зовсім інші, своєрідні. Окремої уваги варті лігурійські вина – обов'язково скуштуйте у супроводі місцевих страв та придбайте у подарунок друзям. Вони неперевершені – це факт.

Рибний ресторан da Rina, відкритий ще у 1946 році.

А щоб відчутти велич справжнього італійського оливкового масла, яке є символом Західній Лігурії, де оливкові дерева росли й процвітали протягом століть – радимо відвідати музей, розроблений сімейною компанією [Fratelli Carli SpA](#), а вслід – магазин бренду, товари якого ви не знайдете в жодному супермаркеті, бо така їх політика – зустрічають клієнтів лише на власній території.

Голова компанії з більш ніж сторічною історією особисто зустрічає гостей.

Їх виробництво – ода цьому неперевершеному італійському продукту, а в магазині бренду хочеться купити все – настільки грамотний і гармонійний тут мерч. Окремої уваги варта й косметика на основі оливкової олії – креми й сироватки добре знають свою справу.

Музей оливкової олії

Одного ранку радимо не полінуватися й вирушити до місцевого кладовища [Cimitero monumentale di Staglieno](#) – одного з найвідоміших у світі, яке займає схил пагорба площею близько квадратного кілометра на околиці Генуї. Вартість таксі з центру склала близько 14 євро.

«Стальєно» відоме величезною кількістю високохудожніх мармурових надгробків, виконаних на стику академізму й реалізму провідними італійськими скульпторами кінця XIX століття – Санто Варні, Джуліо Монтеверде та іншими.

Скульптура авторства Джуліо Монтеверде.

Заспокійлива атмосфера, тиша – ви наче б то в музеї просто неба, наодинці із власними думками та спогадами. Робітники дуже люб'язні й залюбки підкажуть дорогу та допоможуть зорієнтуватися.

Якщо пляжна відпустка не входить у ваші плани, знайдіть час відвідати район рибалок Бокадасе. Різнокольорові будиночки на узбережжі, місцеві рибалки, що готують свіжі анчоуси щодня, стільці прямо навпроти моря, з яким можна мовчки порозмовляти з келихом аперолу в руці. До речі, зовсім поряд – розкішні Сан-Ремо та Портофіно.

Бокадасе

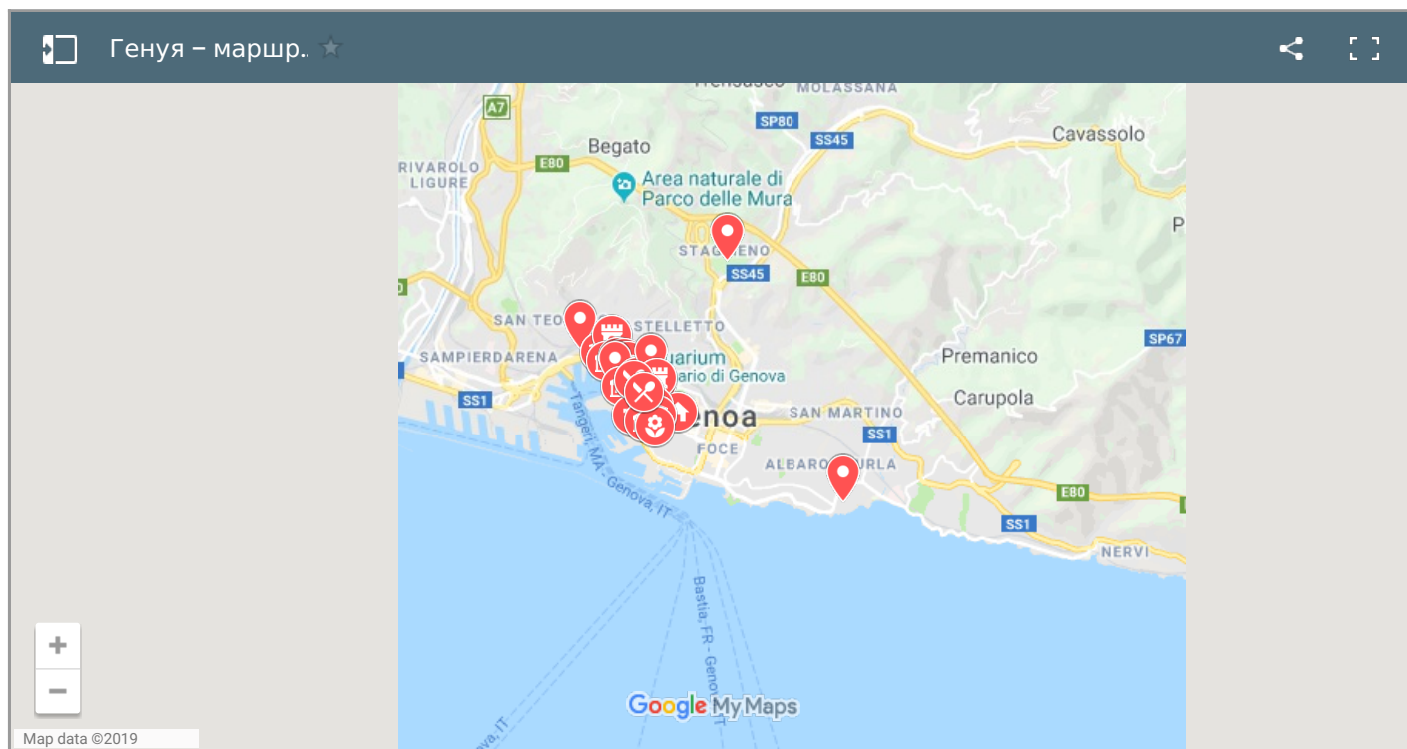
Траторія місцевих рибалок, де вони готують свіжовиловлену рибу.

Портофіно знають навіть ті, хто там не був ніколи – дякувати фільму Челентано «Приборкання норавливого». А про Сан-Ремо, до якого з Генуї рукою подати, наша гід красномовно зазначила: це місце – для людей, в яких вже все є.

Royal Hotel у Сан-Ремо

Узбережжя Сан-Ремо

Саме такі думки виникають при відвідуванні [Royal Hotel](#) у Сан-Ремо, що був заснований у 1872 році й з того часу не втратив своєї автентичності. Серед його гостей значаться Ніколь Кідман, Шарліз Терон, Кіану Рівз та інші зірки. Чудовий вид на субтропічний парк, блакитне море й басейн, який був розроблений відомим архітектором Джо Понті, аромати квітів та страв, досконалий спокій і тиша. Це вже нова історія, в яку варто поринути одразу після знайомства з Генуєю!

Автор: [Ксюша Павлюкова](#)

26.04.2019

